

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

Adres do e-Doręczeń: AE:PL-62061-41237-SGEGT-14

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/883/2024/20082/BL

Katowice, 7. 03. 2025 r.

Decyzja

na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 572 ze zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziara

Katarzyna Stebnicka

po rozpatrzeniu odwołań złożonych przez strony postępowania: Pana, Pana, Pani, Pani, od decyzji Prezydenta Miasta Zabrze z dnia 21 października 2024 r. OŚ/20-2024, znak WE.6220.27.2023.JKW w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, pod nazwą: „Zespół magazynowo – produkcyjno – usługowy z zapleczem socjalno – biurowym oraz infrastrukturą techniczną i komunikacyjną na działkach ew. nr: 1400/2, 1401/2, 1402/2, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411 – obręb Bojków, miasto Gliwice, powiat Gliwicki, województwo śląskie” wraz ze szczegółowym określeniem warunków środowiskowych

na posiedzeniu w dniu 7 marca 2025 roku

o r z e k ł o

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji, orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten opisał istniejący w sprawie stan faktyczny, przedstawił stan prawny stosowany w sprawie oraz argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołania zostały złożone w terminie przez Strony postępowania i w ich treści nie zgodzono się z zapadłym orzeczeniem. W szczególności wniesiono zastrzeżenia do braku zanalizowania przez organ pierwszej instancji kumulacji uciążliwości planowanej inwestycji z przedsięwzięciami już istniejącymi na tym terenie, kwestię zajęcia przez inwestycję całego terenu zielonego okolicy, co spowoduje brak terenów zielonych dla dotychczas zamieszkującej jej zwierzyny, niedostateczne uwzględnienie hałasu panującego na tym terenie pochodzącego z ruchu pojazdu na pobliskich autostradach oraz z istniejących zakładów,

występowanie zjawiska smogu świetlnego, zwłaszcza w nocy. Podniesiono dodatkowo, że nie przewiduje się żadnej bariery pomiędzy projektowanymi halami, a istniejącym w niedalekiej od nich odległości osiedlem mieszkaniowym. Ponadto wskazano na zwiększony ruch samochodowy w związku z planowaną inwestycją i wynikające z niego zagrożenia w zakresie prawidłowej wentylacji dzielnic mieszkaniowej oraz poziomu hałasu, a także zanieczyszczania miejsc, na których parkują samochody w oczekiwaniu na wjazd do już istniejących zakładów. Nadto wskazano, że proponowana zabudowa będzie dokonana w dużym zagęszczeniu i będzie dominować w krajobrazie, zatem inwestycja ta będzie uciążliwa dla środowiska.

Odwołania zostały wniesione w terminie.

Rozstrzygnięcie oparto na następujących podstawach.

W zakresie podstawy materialnoprawnej zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Wniosek z dnia 21 czerwca 2023 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wpłynął do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 22 czerwca 2023 r.

W dniu 16 października 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. Poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, z wyjątkiem art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1, art. 86 f ust. 2 i 4 oraz art. 86 f ust. 1, 2a i 8.

Planowane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane w Gliwicach, w obrębie Bojków na nieruchomościach o nr ewid. 1400/2, 1401/2, 1402/2, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411 i polegać ma na budowie zespołu magazynowo – produkcyjno – usługowego z zapleczem socjalno – biurowym oraz infrastrukturą techniczną i komunikacyjną.

W ramach planowanego przedsięwzięcia zakłada się realizację:

- zespołu magazynowo-produkcyjno-usługowego (4 hale) z zapleczem socjalno-biurowym oraz infrastrukturą techniczną i komunikacyjną,
- terenów utwardzonych (drogi, chodniki, parkingi samochodowe, place manewrowe, doki, zbiornik/i retencyjny/e),
- zbiornika wody do celów pożarowych wraz z pompownią,
- portierni,
- 4 agregatów prądotwórczych,
- naziemne zbiornik/i do magazynowania LPG lub LNG lub CNG o łącznej pojemności maksymalnie 107,2 m³ (w przypadku braku możliwości technicznych do podłączenia się do zewnętrznej sieci gazowej),
- stację redukcyjno-pomiarową I stopnia skroplonego gazu LNG o ciśnieniu 1,6 MPa (w przypadku lokalizacji zbiorników LNG),
- infrastruktury technicznej (w tym: kanalizacja sanitarna, wodociąg, sieć gazowa, instalacja elektryczna i teletechniczna),
- wiat o różnym przeznaczeniu (np. wiat rowerowych),
- terenów zielonych.

Teren pod planowane przedsięwzięcie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice. Z zapisów tego planu wynika, że planowane przedsięwzięcie położone jest na terenie oznaczonym symbolami:

- IU/P co oznacza tereny usługowo-produkcyjne — o przeznaczeniu podstawowym:

1) obiekty produkcyjne, magazyny, bazy, składy, centra logistyczne, 2) parki biznesu i technologiczne, 3) usługi;

- 2U co oznacza: tereny zabudowy usługowej — dla którego ustalono przeznaczenie podstawowe: 1) usługi, 2) magazyny, centra logistyczne.

Na terenie o przeznaczeniu w planie 1 U/P zlokalizowane będą 3 hale magazynowo-produkcyjno—usługowe (A, B, C — o wysokości do 20 m), a na terenie oznaczonym symbolem 2 U będzie 1 hala magazynowo—usługowa (hala D — o wysokości do 12 m).

Planowane hale przeznaczone będą pod wynajem powierzchni dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania towarów, szczegółowo opisanych w aktach sprawy. Zakłada się, że procesy planowane do prowadzenia w halach nie

będą się kwalifikować do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 r. Poz. 1839). W przypadku, gdy na terenie hal będzie planowane prowadzenie procesów klasyfikujących się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wówczas podmiot planujący realizację takiego przedsięwzięcia zobowiązany będzie do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia dokonuje się na podstawie powołanego już powyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie:

- § 3 ust. 1 pkt 31 — (cyt. „instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko”);

- § 3 ust. 1 pkt 37 lit. d — (cyt. „instalacje do naziemnego magazynowania: (...), d) gazów łatwopalnych, (...) - inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych”);

- § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b — (cyt. „zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) (...), b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a”);

- § 3 ust. 1 pkt 58 lit. b — (cyt. „garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż: a) (...), b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a”);

- § 3 ust. 1 pkt 62 — (cyt. „drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1- 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody”).

Dla planowanego przedsięwzięcia postanowieniem z dnia 22 grudnia 2023 r. organ pierwszej instancji stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który został przedłożony do akt sprawy. W sprawie zostały także zasięgnięte wszystkie wymagane przepisami ustawy opinie i uzgodnienia organów współdziałających.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja nie może się ostać z powodów następujących.

Wskazać należy, że stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes

obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa).

Podkreślić należy również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, w ramach którego wyodrębnić należy następujące etapy: 1/ zainicjowanie tego postępowania wnioskiem strony lub z urzędu, 2/ przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, polegającego na analizie gromadzonego w sprawie materiału dowodowego 3/ przeprowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do zebrania w sprawie możliwie najbardziej przydatnych dowodów, w celu jej rzetelnego zbadania, 4/ dokonanie subsumcji, czyli przyporządkowania faktów uznanych za udowodnione pod konkretną normę prawną oraz 5/ wydanie rozstrzygnięcia w sprawie. Z cytowanych przepisów art. 7 i 77 § 1 kpa wynika jednoznacznie, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ponadto, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie administracyjne jest zobowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a swoje stanowisko winien uzasadnić w sposób przewidziany w przepisach kpa.

Wobec powyższego po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego w jego całokształcie materialnym i procesowym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że złożone odwołania są uzasadnione, zatem zaskarżona decyzja wymaga uchylecia w całości, a sprawa ponownego przeprowadzenia postępowania.

Przede wszystkim trzeba stwierdzić, że podnoszona w odwołaniach kwestia powiązań z innymi przedsięwzięciami istniejącymi w sąsiedztwie terenu planowanej inwestycji, w szczególności kumulowania się przedsięwzięć, nie została przez organ pierwszej instancji zanalizowana. Inwestor w złożonym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, na podstawie art. 66 ust. 1 pkt. 3b ustawy, wskazał w rozdziale 11 zatytułowanym: „Oddziaływania skumulowane z planowanym przedsięwzięciem”, że dla terenu obejmującego obszar inwestycji uzyskano dwie decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Gliwice: z dnia 28 lutego 2018 r. nr ŚR-154/2018 i z dnia 15 czerwca 2023 r. nr ŚR-323/2023, których zamierzenia pokrywają się częściowo z inwestycją planowaną obecnie, jednak nie będą one realizowane. Ponadto wskazano, że w sąsiedztwie nie znajdują się inne obiekty o podobnym charakterze działalności, na południe w odległości ok. 920 m od granicy inwestycji znajduje się skład materiałów budowlanych Leroy Merlin Gliwice Rybnicka, Auchan Rybnicka oraz Stacja Paliw Auchan. Ponadto toczą się lub zakończyły się postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia dla inwestycji budowy parkingu TIR w odległości około 820 m na północ od granicy inwestycji oraz wykonanie dokumentacji projektowej zbiorników retencyjnych na potoku Cienka, w rejonie autostrady A1. Ponadto w raporcie przedstawiono analizy: oddziaływania skumulowanego w zakresie emisji do powietrza oraz oddziaływania skumulowanego w zakresie emisji hałasu i stwierdzono, że – biorąc również pod uwagę przeprowadzoną analizę oddziaływania akustycznego na najbliższe tereny objęte ochroną akustyczną oraz analizę emisji do powietrza atmosferycznego, nie przewiduje się możliwości wystąpienia kumulacji oddziaływań, ani też wystąpienia ponadnormatywnego oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie emisji do powietrza oraz emisji hałasu.

Natomiast Strony w odwołaniach podnoszą, że nieopodal, wokół terenu planowanej inwestycji znajduje się już kilka hal magazynowo – usługowych, należących do tego samego

inwestora (który wystąpił z wnioskiem rozpatrywanym w niniejszym postępowaniu), zatem powinna zostać dokonana łączna ocena oddziaływania wszystkich istniejących inwestycji.

Dokonując oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko należy, zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt. 1 lit. b ustawy wziąć pod uwagę rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia z uwzględnieniem powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania z planowanym przedsięwzięciem.

Jednakże organ pierwszej instancji w ogóle nie ocenił pod kątem ewentualnych kumulacji oddziaływań planowanego przedsięwzięcia, nie został też oceniony w tym względzie przedłożony raport o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W ponownie przeprowadzonym postępowaniu zatem organ pierwszej instancji oceny takiej dokona. Przydatna w tym zakresie będzie wykładnia art. 63 ust. 1 pkt. 1 lit. b ustawy z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 stycznia 2018 r., II OSK 820/16, LEX nr 1464407, w którego tezach wskazano, że [cyt:] „1. Treść art. 63 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko należy odczytywać w kategorii wytycznych dla organu prowadzącego postępowanie, które służą do przeprowadzenia prawidłowej oceny materiału dowodowego dotyczącego stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Cechy przedsięwzięcia należy ocenić w szczególności w kontekście skumulowanych skutków wywieranych łącznie z innymi przedsięwzięciami, w sytuacji w której brak uwzględnienia skutków skumulowanych mógłby w praktyce prowadzić do ominięcia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Zgodnie z zasadami prewencji i przezorności, przy dokonywaniu wykładni art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b powołanej ustawy, należy uwzględnić, że skumulowane oddziaływania mogą powodować zmiany w środowisku, będące konsekwencją wpływu danego rodzaju przedsięwzięcia w połączeniu z innymi istniejącymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

4. Analizując potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, należy uwzględnić skalę, czas trwania oraz intensywność oddziaływania danego przedsięwzięcia w powiązaniu z innymi. Chodzi zatem o oddziaływania, które mają powtarzalny i trwały charakter oraz występują przez dłuższy czas.

5. Ocena skumulowanego oddziaływania przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, powinna uwzględniać identyfikację potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko z innymi przedsięwzięciami oraz zastosowanie instrumentów prawnych, które będą stosowane w ramach realizacji przedsięwzięcia w celu uniknięcia, minimalizacji bądź redukcji oddziaływań.

6. Wykładnia art. 63 ustawy nie może prowadzić do akceptacji sztucznego dzielenia całej inwestycji, w ten sposób, aby obchodzić prawo, poprzez tworzenie przedsięwzięć, których parametry pozwalają na odstępianie od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Trzeba mieć jednak na uwadze, że ustawodawca nie wskazał, czy powinny to być przedsięwzięcia powiązane technologicznie lub nie. Skumulowanie dotyczy oddziaływań, a nie przedsięwzięć, które są ich źródłem.

7. Przy ocenie kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, należy uwzględnić treść normatywną definicji

ustawowej przedsięwzięcia, zgodnie z którą przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Zgodnie z zasadą prewencji istotne znaczenie ma zatem zbadanie oddziaływań na środowisko przedsięwzięć planowanych, czyli takich, które dopiero będą realizowane”.

Dalej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że analizując szczegółowo oddziaływanie akustyczne planowanego przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu z wentylatorów i innych urządzeń, które będą znajdować się na terenie inwestycji, organ pierwszej instancji pominął ocenę emisji hałasu do środowiska pochodzącego z ruchu pojazdów. Bardzo ogólnie stwierdził w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (str. 21), że źródłem hałasu będzie także ruch pojazdów ciężarowych i osobowych, a także wózków widłowych. Operacje rozładunku i załadunku samochodów ciężarowych będą się odbywać tylko i wyłącznie w dokach na terenie hal. Ponadto po północnej stronie hali magazynowo – usługowej, w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie zaprojektowano dróg. Następnie stwierdzono, że z przeprowadzonych obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu wynika, że przy rodzajach źródeł hałasu i ich parametrach określonych w decyzji, na terenach objętych ochroną akustyczną dotrzymane będą dopuszczalne poziomy hałasu określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Przedstawiona natomiast w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko analiza oddziaływania akustycznego, opisuje emisję hałasu na etapie budowy zakładu, jego eksploatacji i likwidacji, podaje również obliczenia przewidywanych poziomów hałasu emitowanych w rejonie zabudowy mieszkaniowej. Raport wskazuje również, że po terenie inwestycji będą się przemieszczały pojazdy lekkie i ciężkie. Przewiduje się przyjazd około 383 samochodów osobowych i około 192 pojazdów ciężarowych. W ciągu 8 najmniej korzystnych godzin pory dnia zakłada się wjazd oraz wyjazd około 128 samochodów osobowych i około 64 pojazdów ciężarowych, a w ciągu 1 najmniej korzystnej godziny pory nocy zakłada się wjazd lub wyjazd około 128 samochodów osobowych i około 32 pojazdów ciężarowych. Ponadto autorzy raportu zaliczyli pojazdy poruszające się po terenie inwestycji do istotnych źródeł hałasu, a metodykę wyliczeń poziomu hałasu z pojazdów ciężkich i lekkich i stosowne wyliczenia również w raporcie przedstawiono. Danych tych jednakże organ pierwszej instancji nie wziął pod uwagę w ujęciu przewidywanych poziomów emisji hałasu do środowiska z zakładu planowanej inwestycji. Nie znajduje bowiem odzwierciedlenia w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, iżby wpływ ruchu pojazdów na terenie zakładu był w ogóle przez organ ten uwzględniony.

Odnosząc się do zagadnienia tzw. smogu świetlnego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa, że w polskim systemie prawnym nie ma prawnej regulacji określającej dopuszczalne natężenie oświetlenia zewnętrznego, jego rodzaj, spójcjonowanie, kąt nachylenia opraw oświetleniowych oraz barwę. Z zapytaniem o przedłożenie projektu aktu prawnego o uregulowaniu nadmiernego oświetlenia w przestrzeni publicznej zwracał się kilkakrotnie do odpowiednich ministerstw Rzecznik Praw Obywatelskich. Z ostatniej informacji, zamieszczonej na stronie internetowej RPO (<https://bip.brpo.gov.pl>) wynika, że przedmiotowa kwestia nie jest ujęta w planach legislacyjnych Ministerstwa Rozwoju i Technologii (odpowieź na pismo RPO z dnia 18 stycznia 2024 r.).

Jednocześnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje też, że decyzja o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ma charakter związany. Oznacza to, że organ administracji publicznej orzekający w sprawie może odmówić wydania tej decyzji jedynie w ściśle określonych przez ustawę przypadkach. Są to: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia

w innym wariancie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 ustawy), a także co do zasady brak uzgodnienia przez organ współdziałający. Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje również, że [cyt:] „okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia (tak np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 6 czerwca 2023 r., II SA/Lu 285/23, CBOSA).

W tym kontekście należy wskazać, że organ pierwszej instancji przedstawił ocenę oddziaływania inwestycji na obszary objęte programem NATURA 2000, przeanalizował warunki usunięcia drzew i krzewów z terenów nieruchomości oraz zalecił przeprowadzenie robót ziemnych pod nadzorem przyrodniczym, a także ochronę zwierząt przed nieumyślnym zabijaniem oraz zabezpieczenia terenu inwestycji przed przedostawaniem się zwierząt. Ponadto wskazano, że w sąsiedztwie terenu, na którym realizowane będzie przedsięwzięcie występują obecnie tereny nieurbanizowane, obszary zadrzewione oraz łąki, zatem realizacja inwestycji nie wpłynie na całkowitą utratę żerowisk, czy miejsc bytowania zwierząt, w szczególności ptaków.

Jak już cytowano powyżej, przepis art. 77 § 1 kpa nakłada na organ administracji prowadzący postępowanie obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Oznacza to, że organ administracyjny prowadzący postępowanie jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy oraz podjąć wszelkie działania niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako niezbędnego warunku wydania decyzji zgodnej z prawem. Może to być dokonane w oparciu ustalenia poczynione w oparciu o całość przedłożonego w sprawie materiału dowodowego, zgromadzonego i ocenionego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako niezbędnego warunku wydania decyzji o przekonywującej treści. Podane powyżej okoliczności w zakresie zbadania ewentualnej kumulacji przedsięwzięć, a także nieuwzględnienie wszystkich źródeł emisji hałasu do środowiska mają istotny wpływ na wynik sprawy, tym bardziej, że tereny zabudowy mieszkaniowej znajdują się bliskiej odległości od terenu inwestycji. Dlatego też rozstrzygnięcie w sprawie nie może być inne, niż zapadłe.

Odnosząc się natomiast jeszcze do treści złożonych w sprawie odwołań, należy wskazać, że organ odwoławczy w przeważającej części uwzględnił argumenty w nich zawarte. Organ

odwoławczy nie uznał natomiast – na etapie przedmiotowego postępowania odwoławczego – konieczności przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Art. 89 § 1 kpa stanowi, że organ administracji publicznej przeprowadzi, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Organ powinien przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin (§ 2). Natomiast w przedmiotowej sprawie, wobec uchybień postępowania pierwszoinstancyjnego i konieczności ich wyeliminowania w ponownym postępowaniu, przeprowadzenie rozprawy administracyjnej przez organ odwoławczy nie wypełniłoby dyspozycji cytowanych regulacji zawartych w art. 89 § 1 kpa, bądź art. 89 § 2 kpa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zwraca natomiast Wnoszącym odwołanie uwagę, że w przedmiotowym postępowaniu służy Im status stron, albowiem posiadają oni prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez Wnioskodawcę (co organ odwoławczy ustalił na zasadzie art. 74 ust. 3a ustawy, na podstawie znajdujących się w aktach sprawy wypisów z rejestru gruntów i stosownej kopii mapy ewidencyjnej). W związku z powyższym, jako Stronom postępowania służą Im wszystkie uprawnienia przewidziane przez kodeks postępowania administracyjnego, w tym prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania i możliwość wypowiedzi, przedkładania dodatkowych dowodów, żądania informacji, wglądu do akt sprawy - na każdym etapie postępowania. Zgodnie bowiem z treścią zasad ogólnych postępowania administracyjnego organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznamości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek (art. 9 kpa). Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (art. 10 kpa).

Mieszkańcy przedmiotowego terenu oraz podmioty zainteresowane mają również możliwość wypowiedzi w toku postępowania prowadzonego z udziałem społeczeństwa, a do uwag wniesionych w toku tego postępowania organ pierwszej instancji obowiązany jest odnieść się w uzasadnieniu wydanej decyzji. Udział ten uregulowany jest w Dziale III ustawy, Rozdział 1, w szczególności w art. 29, który stanowi, że każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydając zatem niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 2 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Na mocy art. 15 kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie żaden przepis szczególny nie wyłącza zasady dwuinstancyjności tego postępowania. Należy zatem mieć na uwadze, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa organy o różnej właściwości instancyjnej tej samej indywidualnej sprawy administracyjnej będącej przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia tej sprawy decyzją organu pierwszej instancji. W postępowaniu odwoławczym

może być rozpoznana i rozstrzygnięta sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym w zakresie, w jakim podlegało to postępowaniu prowadzonemu przez organ pierwszej instancji.

Stosownie do art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Przesłankami więc zobowiązującymi organ administracji publicznej drugiej instancji do wydania decyzji na zasadzie art. 138 § 2 kpa są: 1/ wydanie decyzji organu pierwszej instancji z naruszeniem przepisów postępowania; 2/ konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przesłanki te winny zostać spełnione łącznie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem wobec powyższego, że w przedmiotowej sprawie przesłanki te wystąpiły, a zatem uzasadnionym stało się uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z powodu okoliczności wskazanych powyżej. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Kozłara

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska

(na oryginale właściwe podpisy)

Otrzymują:

- 1/. Pan – adres w aktach sprawy
- 2/. Pan – adres w aktach sprawy
- 3/. Pani – adres w aktach sprawy
- 4/. Pani – adres w aktach sprawy
- 5/. Pan Damian Baran – pełnomocnik Panattoni Development Europe sp. z o. o.
Pl. Europejski 1, 00 – 844 Warszawa
- 6/. Pani Weronika Suchanowska - pełnomocnik Panattoni Development Europe sp. z o. o.
ul. Łowienicka 14/4, K 30 – 613 Kraków
- 7/. Pozostałe strony postępowania – zawiadomienie przez obwieszczenie w trybie art. 49 kpa:

1. Prezydent Miasta Zabrze – wraz z:
a/ pismem przewodnim w sprawie zawiadomienia przez obwieszczenie
b/ zawiadomieniem
2. akta SKO w Katowicach – egzemplarz dla stron zawiadamianych w trybie art. 49 kpa

8/. Prezydent Miasta Zabrze – wraz z aktami sprawy oraz:

1. Informacją o wydanej decyzji
2. Pismem przewodnim w sprawie informacji o wydanej decyzji

9/. a/a:

- a/. akta SKO w Katowicach
- b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach, ul. Banacha 4, 44 – 100 Gliwice
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni Gliwice, ul. Robotnicza 2, 44 – 100 Gliwice
- 4/. Marszałek Województwa Śląskiego, ul. Ligonía 46, 40 – 037 Katowice